31.07.2022 г. / 20:56:40

Вяра

Кой краде нашите души – VII-ма част - Елън Уайт и адвентизмът

ИЛИ КАК ОТ ДЕМОНИЧНИТЕ ВИДЕНИЯ НА ВБЕСЕНИ БОЛНИ МОЗЪЦИ САТАНА СЪЗДАДЕ СВЕТОВНИ ИЗМАМНИ РЕЛИГИИ И КУЛТОВЕ!

Интересни цитати от материала:

През 1847 г. Елън Уайт говори за 2 предстоящи възкресения, през 1858 г. за 3, а през 1884 г. вече за цели 4 възкресения. **Всички тези изявления са плод на получени по време на епилептичните припадъци „видения“**.

(**В подобни епилиптични припадъци се е „срещал“ с архангел Джебраил и е получавал своите „откровения“ и „пророка на аллах“ Мохамед. Подобно на Елън и Мохамед забранява кръста, а исляма проповядва откровените лъжи, че който се вглеждал в разпятието щели да му изгорят очите. Подобна бесовска забрана на кръста имат и богомилите, които много лесно после приемат мохамеданството и се превръщат в помаци и бошняци. ПОДОБНО НА ЕЛЪН И МОХАМЕД, ПОЛЗВАЙКИ ЛИЦЕМЕРНО ИМЕТО ХРИСТОВО, ДОСТА ГОДИНИ ПРЕДИ НЕЯ, СЪЗДАВА ПОРЕДНА ЕРЕТИЧЕСКА СЕКТА И ПОВЕЖДА МИЛИАРДИ ДУШИ КЪМ АДА**!)

Виденията на Елън Уайт са придружавани от изпадане в транс, треперене, вцепеняване, тя лежи неподвижна на земята. Всеки, който ги оспорва, според Елън, „не е в изправни отношения с Бога“. **В тези „видения“ адвентистката лъжепророчица посещава Юпитер и**

Сатурн, които се оказват… населени: “Живеещите там (на Сатурн) са високи и величествени, много различни от населяващите Земята. Грехът не съществува на тази планета.” На Сатурн Елън се среща и с праведния Енох, който бил там… на посещение!

(Ето кой дава начало на вярата в извънземите, КОИТО ВСЪЩНОСТ СА ИЗЦЯЛО ЗЕМНИ ПОДНЕБЕСНИ ДУХОВЕ НА ЗЛОБАТА, КОИТО СЕ ЯВЯВАТ ВЪВ ВИДЕНИЯТА И **„ОТКРОВЕНИЯТА“ НА УАЙТ, МОХАМЕД, ДЖОУЗЕФ СМИТ МОРМОНА, БЛАВАТСКА, КРОУЛИ, ДЪНОВ, ВАНГА И НА МНОГО ДРУГИ БЕСОВСКИ ПОСЛАНИЦИ! СЪЗДАДЕНИТЕ ОТ ТЯХ, И ОТ МНОГО ПОДОБНИ НА ТЯХ ЛИЧНОСТИ, ОКУЛТНИ ПРИЯТЕЛСКИ КРЪГОВЕ, КРЪЖОЦИ, ОБЩЕСТВА, ОРГАНИЗАЦИИ, СЕКТИ, ЕРЕСИ И ДОРИ РЕЛИГИИ, ПРЕДСТАВЛЯВАТ ПОДГОТОВКА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО ЗА ГЛОБАЛНАТА СИНКРЕТИЧНА ВЯРА В ИДВАЩИЯ АНТИХРИСТ. А САМИТЕ ТЕЗИ ДЕМОНСКИ ПРОРОЦИ СА ПРЕДТЕЧИ НА ТОЗИ СИН НА ДЯВОЛА! За подробности:** Заразна психическа болест)

По описания на очевидци, това е характерната атмосфера по време на "виденията" на Елън Уайт - масова истерия, странни целувки, транс и т.н., силно напомнящи изстъпленията и беснуването на съвременните „харизматични" движения

Вижте целия материал:

Адвентизмът е поредна протестантска секта, която се е превърнала в авторитарен култ.

Въпреки че адвентистката секта атакува папството и католицизма, тя налага същата фанатична, сляпа и противна на християнските канони вяра в човешка личност, която в случая се явява самозваната „пророчица" и компрометирана бизнесдама Елън Гулд Хармън Уайт.

Тя е родена през 1827 г. в САЩ. На деветгодишна възраст момичето бива ударено с камък по главата от своя съученичка и остава в кома на легло цели три седмици. Елън излиза от комата и се възстановява бавно и мъчително. На лицето ѝ остава огромен белег, появяват се епилептични припадъци. Жизнерадостното и ученолюбиво момиче се променя пред очите на своите близки и става тъжно и замислено, параноично и гневно; от чувството ѝ за хумор също не остава и следа - все симптоми, характерни за епилепсия на слепоочния мозъчен дял. Елън прекъсва своето образование, а когато става на 13 години, семейството ѝ попада под влиянието на фанатичните последователи на самозвания адвентистки „пророк" Уилям Милър.

Деветнадесети век е времето, когато в САЩ процъфтяват всевъзможни секти. Това е век на атеизъм и религиозни лутания, време на небивали религиозни смутове и скандали. И докато в едни области процъфтява буренът на мормонизма, то в други нашумяват групи с подчертан апокалиптичен характер. Такава е и групата на неукия фермер Уилям Милър, който от 1831 г. започва да разпространява своите убеждения.

Скоро хиляди американци се присъединяват към това ново движение, продавайки имуществото си и скъсвайки с всичко светско и земно. Причината е твърдението на Милър, че Второто пришествие ще настъпи в края на 1843 г. Очаровани от него са и най-близките му сътрудници - Елън Хармън и Джеймс Уайт, станали малко по-късно съпрузи.

Новото движение започва да се нарича адвентизъм. Краят на 1843 г. идва и си отива, а Христос не пристига. Елън умело измъква Милър от настъпилата конфузна ситуация с обяснението, че Христос все пак ще дойде, но на 21 март 1844 г. И тази дата идва и си отива, а напрежението сред очакващите хора достига критична точка. И отново адвентисткото ръководство невъзмутимо назначава нова дата – 22 октомври 1844 г. Група начело с Г. Едсън излиза на полето и се моли за разяснение. „Откровението“ идва като по поръчка - бързо, удобно, лукаво и гласи: Христос наистина е дошъл, но не на Земята, не в земен храм, а... в небесния храм, за да го... очисти.

Този път търпението на самия Уилям Милър се изчерпва и следва скандал между него и Елън Уайт. Младата „пророчица“ има нужда от откровение, от легитимиране на своята власт и претенции. Тя се отправя във „видение“ на небето и получава „справка“, че Христос наистина е влязъл в небесния храм.

От този момент нататък изгрява звездата на Елън Уайт - дългогодишен ръководител и властен лидер на адвентистката секта. Бавно, но с желязна методичност, Уайт налага своите видения и идеи като основа на адвентизма. Думата ѝ е решаваща за всеки адвентист.

Уайт е активна проповедничка и заповядва на редовите адвентисти почти аскетичен начин на живот, свързан с ограничения от всякакъв характер. В същото време самата тя води луксозен живот с лична медицинска сестра, готвачка и

шивачка, 14 сътрудници, работници в семейната ферма, няколко секретари и преписвач. Печалбата от авторските ѝ права възлиза на тогавашни 100 хиляди долара, сума, която за 2005 г. е равна на 2,2 милиона долара! Имението ѝ до Сан Франциско се оценява на сегашните 10 милиона долара! Елън и съпругът ѝ Джеймс получават отделно заплати като проповедници, идващи от задължителните за всеки обикновен адвентист десятъци. Разкошният начин на живот кара Джеймс Уайт да сподели в писмо: „Нашите финансови дела са добре и има още много богатство в нашите писалки!“ Скандализирани от противоречията във виденията ѝ и от деспотичния ѝ характер, с адвентизма скъсват окончателно почти всички негови основатели - Д. Кенрайт, Дж. Гайнс, А. Фелпс, Дж. Литч, Дж. Кук, Т. Пребъл, професорите Рамзи, Гейлсън, Спраг, д-р Лей, д-р Ръсел, д-р Келог, д-р Феърчайлд, д-р Фелоус, д-р Смит, д-р Ламзън и много други.

Седем години, в качеството на секретарка и редактор, за нея работи младата и ерудирана Фани Болтън. Фани и другата помощница Мери Ан Дейвис имат за задача да преписват цели книги на религиозни автори, разместваики пасажи и думи и представяйки крайния продукт за „слово Божие, изляно върху пророчицата Елън Уайт“. Фани е натоварена и със задачата да пише статии на религиозни теми, които госпожа Уайт представя за свои. Младата жена споделя своите притеснения с някои адвентисти. Следват безброй скандали между нея и Елън, която дори си позволява да я удря. Фани е уволнявана и назначавана отново няколко пъти, докато след седем години, прекарани в описване на лъжливи видения, е злепоставена и окончателно прогонена от авторитарната „пророчица“.

Въпреки наличието на много редактори и секретари, участващи в голямата измама, не всичко в книгите бива проверено и редактирано. В най-популярната творба на Уайт „Великата борба“ се откриват множество чисто

фактологически грешки-твърдения, че папството е установено през 538 г., че валденсите (последователи на средневековно еретическо движение, възникнало през 12 век във Франция) били съботяни и много други.

В поредното си псевдовидение от 24 март 1849 г. Елън Уайт лети до небето, влиза в небесния храм и вижда златен ковчег с Десетте Божи заповеди. „Вижда", че именно заповедта за празнуването на съботния ден свети особено сияйно. Цели 10 години адвентистите празнуват съботата, започвайки от 18 часа в петък. Но след случаен разговор с адвентиста Бейтс, който я подсеща за Левит 23:32 [„от вечерта на деветия (ден) от месеца; от вечерта до вечерта (на десетия ден от месеца") празнувайте вашата събота], „пророчицата" веднага получава видение, че досега всички са празнували съботата неправилно и им е наредено да я празнуват от залез слънце до залез слънце.

По друг повод самообожествилата се Елън пише до адвентиста Балинджър: „Старейшина, Божиите доказателства не са надеждни. Ако ги приемем, те ще унищожат вярата на Божия народ в истината, която ни е направила това, което сме" , а в книгата си „Великата борба" твърди: „Спасителят не е могъл да види какво Го очаква зад прага на смъртта. Знаейки, колко отвратителен за Бога е грехът, Христос се е страхувал, че ще бъде завинаги разделен от Отца".

Елън Уайт забранява хининът, в резултат на което от малария умира син на адвентист. Баща му, позовавайки се на заповедта на Елън Уайт, просто отказва да му даде лекарството.

На адвентистките за дълъг период е наредено да носят панталони под специално моделирани от Елън поли, чиито кройки тя им продава по време на многобройните си турнета из САЩ. Обявена е ѝ единствената разрешена поза за молитва

- на колене. Забранено е посещението на лекар. В напреднала възраст обаче самата Елън Уайт посещава лекари и различни санаториуми. Ненапразно тя се грижи така фанатично за здравето си, защото публично е предсказала, че ще доживее Второто пришествие. Според свидетелството на Лусинда Бурдик, Уайт „пророчества“, че Христос ще се върне през юни 1845 г., а после и през септември 1845 г.; че през 1846 г. семейството ѝ ще бъде хвърлено в затвора. Нищо от посоченото не се случва. Но Уайт не спира с „пророчествата“ си. През 1849 г. тя „предсказва“ страшна епидемия: „Скоро умрелите и умиращите ще бъдат навсякъде около нас“. САЩ, напук на това „пророчество“, навлизат в период на стабилност и разцвет. На адвентистката конференция през 1856 г. Елън „пророкува“, че някои от присъстващите ще доживеят Второто пришествие, а през 1864 г. настоява, че скоро земята ще бъде обезлюдена. Не е подмината и темата за робството, чието възстановяване щяло да настъпи в южните щати. Робството обаче не само е заклеймено, но и законодателно забранено на цялата територия на САЩ.

През 1847 г. Елън Уайт говори за 2 предстоящи възкресения, през 1858 г. за 3, а през 1884 г. вече за цели 4 възкресения. Всички тези изявления са плод на получени по време на епилептичните припадъци „видения“. Нека цитираме Лусинда Бурдик: «Запознах се с Джеймс Уайт и Елън Хармън (сега госпожа Уайт) през ранните месеци на 1845 г. По време на първите ми срещи с тях, поведението им бе див фанатизъм - седяха на пода вместо на столове и пълзяха на него като малки деца. Тези странности бяха възприемани като белег на смирение. Те не бяха женени, но пътуваха заедно. Елън получаваше това, което нарича «видения». Тя твърдеше, че Бог ѝ открил във видение, че на десетия ден в седмия месец на 1844 г. Иисус Христос е станал и затворил вратата на милостта, като е напуснал посредническата си служба и

целият свят е обречен и изгубен, и повече никой грешник не може да бъде спасен.» По-нататък Лусинда пише: «Но след известно време нейните видения започнаха да си противоречат. Това беше потвърдено от мен и от други, които я бяхме видели, докато получаваше видения. Тя можеше да изпадне в това състояние, когато си поиска (сама го призна!), и Джеймс Уайт можеше да ги контролира, тоест да прекъсне видението, когато пожелае.»

Виденията на Елън Уайт са придружавани от изпадане в транс, треперене, вцепеняване, тя лежи неподвижна на земята. Всеки, който ги оспорва има, според Елън, „не е в изправни отношения с Бога“. В тези „видения“ адвентистката лъжепророчица посещава Юпитер и Сатурн, които се оказват... населени: “Живеещите там (на Сатурн) са високи и величествени, много различни от населяващите Земята. Грехът не съществува на тази планета.” На Сатурн Елън се среща и с праведния Енох, който бил там... на посещение!

Едно от най-скандалните си изявления Елън Уайт прави относно хората с различен цвят на кожата. Тя настоява, че такива хора са продукт на амалгамация, тоест сексуална връзка между хора и животни: ”Всички видове животни, които Бог е създал, бяха запазени в ковчега. Обърканите видове животни, които Бог не е създавал, и които бяха в резултат на амалгамацията, бяха унищожени от потопа. След потопа съществуваше амалгамация на хора с животни, както може да се види в безкрайните видове животни и определени раси от хора.”

Близкият до Елън Уайт пастор Урия Смит допълва: „Амалгамацията е създала ... такива видове като дивите бушмени в Африка, някои от племената на хотентотите и може би индианците в нашата собствена страна САЩ.”

През 1873 г. К. Карлстед, редактор на шведското издание на

Advent Herald, се разболява от коремен тиф. Посетилата го Елън Уайт тържествено обявява, че той ще оздравее. След седмица Карлстед умира.

Светият кръст е табу за адвентистите и техните „храмове“, но по нареждане на своята „гуру“, ги декорират с пищно украсени коледни елхи за Коледа.

Забранени са месото и маслото. През 1869 г. Елън пише: «Аз спрях да ям месо!» В писмо от 1873 г. без притеснение споделя: “Уили отиде до езерото за вода. Ние чухме пушката му и видяхме, че е застрелял две патици. Това беше истинско благословение!“ Част от друго нейно писмо от 1878 г. гласи: «Сготвихме сърна с плънка. Месото беше крехко като пилешкото. Всички му се насладихме!»

Докато обикновените адвентисти не вкусват месо и масло, от писмата на самата Елън до нейни близки и от много свидетели разбираме, че тя предпочита стридите и херингата, а пърженото пиле редовно присъства на нейната трапеза.

Елън разрешава отново маслото чак през 1901 г. Думите ѝ “Аз не проповядвам едно нещо, практикувайки обратното!“ не се нуждаят от коментар на фона на приведените факти.

Елън Уайт смята, че безсмъртната душа не съществува, но след като ѝ се явява починалият ѝ вече съпруг, под влияние на думите му от „видението“, отказва да присъства на насрочена адвентистка конференция.

Елън Хармън Уайт умира през 1915 г., страдайки през последните години от мъчителна и прогресираща деменция. Погребението е забавено и се понасят слухове, че това е така, тъй като е нужно време да бъде взет за изследване мозъка ѝ.

Изобщо не е случайно, И Е ДОСТАТЪЧНО ПОКАЗАТЕЛНО, ЧЕ ВМЕСТО ЗАБРАНЕНИЯ ОТ УАЙТ ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ НА ГРОБА Ѝ Е ИЗДИГНАТ ОКУЛТНИЯ ЕГИПЕТСКИ СИМВОЛ – ОБЕЛИСК. Аналогията е с апотеози на повсеместната масонска символика, като вашингтонския монумент, обелиска във Ватикана и този в центъра на София, представляващ паметник на един от най-известните наши масони революционери – Левски. Този идол, световното иудомасонство възприма от египетските жреци на Хор и представлява мъжкия полов орган на божеството. Езическия паметник изобразява окултно магическо заклинание, идващо от древен Египет и целящо неглижирането на духовността и хвърлянето на хората в бездната на първичните страсти на материята. Това е и значението на ислямското минаре! Обелиска върху гроба на Елена Уайт, символизира не само съпричастността на група „финансисти” към делото на Елена Уайт, но е и символизиращ съпричастността на Елена Уайт и нейното дело като част от делото на групата „финансисти”.

На гроба ѝ е поставена и украсена с цветя Библия - книгата, която Е. Уайт през целия си живот изопачава и подменя със своите лъжи, измами и измислици.

И до ден днешен именно тази жена остава върховен авторитет за адвентистите по цял свят, а думите ѝ за тях са закон. Елън Уайт е краеъгълният камък на адвентизма и негов символ. Символ - лъжлив и измамен, както е лъжливо и гибелно всичко, стоящо извън Светата Православна Църква и

воюващо против Бога.

Източник:

„Папеса“ Елън Уайт и адвентизмът - Мария Димитрова

(Православни будители предупреждават, че някои от източниците, които не са част от православните Писание и Предание на Църквата, съдържат, в някои пасажи от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация и водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“)

---

buditeli.info © 2017